

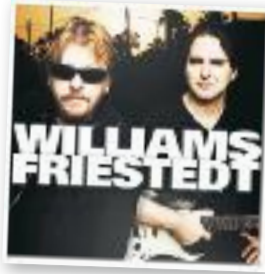
Redigering: Helena Waern

Friestedt/Williams sålde 5 000 skivor första veckan

■ Det går bra för svenske gitarregenten Peter Friestedt. Nyligen släpptes hans senaste album som är inspelat tillsammans med tidigare Totosångaren Joseph Williams. En vecka efter releasen har skivan sålt 5 000 exemplar i Europa. Albumet heter "Friestedt/Williams" och innehåller nio västkustrockiga spår producerade

av Peter Friestedt och Joseph Williams i samarbete. Även Bill Champlins röst kan höras i bakgrunden på skivan.

Den här sommaren kommer för övrigt Joseph Williams att åter turnera som sångare för Toto. Den 1 juli spelar de på Skansen i Stockholm och den 5 juli i Borgholm på Öland.



evangelisation

Festivalkyrkan firar fem år på Peace & Love

För fem år sedan började kyrkorna i Borlänge finnas med på Peace & Love-festivalen. Förra året deltog 75 frivilliga i Festivalkyrkans arbete och i år blir det ännu fler.

Festivalkyrkan inkluderar alla församlingar i Borlänge. EFS-prästen Per-Olof Byrskog leder arbetet och han var med redan vid starten för fem år sedan.

– Då var Peace & Love betydligt mindre, berättar han. Vi erbjöd festivalledningen att finnas där som hjälp att prata med människor. Det började lite försiktigt och sedan har arbetet utvecklats. Nu har vi självård och även ett samarbete med festivalens sjukvårdare. Samtalen rör sig från helt vanliga självårdssamtal till att handla om Jesus och Gud, meningen med livet, om någon älskar en och så vidare.



Per-Olof Byrskog

PUBLIKEN ÄR BLANDAD. Per-Olof Byrskog tror att Peace & Love kanske har en lite äldre publik än många av de andra svenska rockfestivalerna.

– De vi träffar har varit mellan 18 och 80. Den äldsta besökaren vi haft i Festivalkyrkan var 80 år.

Per-Olof Byrskogs erfarenhet är att folk är lättillgängliga och öppna för samtal. Och bäst tycker han att just mötena med människor är.

– Vi rör oss runt på området. Dels har vi en kafé där vi bjuder på kaffe och bullar och delar ut biblar. Vi rör oss också på campingen där festivaldeltagarna bor. Vi har en banderoll där det står Festivalkyrkan så det är lätt att hitta oss.

Engagemanget kring kyrkornas insats på festivalen har växt år från år.

– Alla kyrkor i Borlänge står bakom, men vi får lite hjälp utifrån också. Förra året var vi 75 personer som hjälpte till, i år blir vi ännu fler.

Vad har du själv lärt dig under dina år i arbetet på Peace & Love?

– Att man kan vara som man är. Man kommer som den man är och så möter man människor och det blir fantastiska möten av det. Det finns en oerhörd öppenhet att samtala om Gud. Det är något som varit bra hela vägen sedan starten.

Finns det några ni mött som beslutat sig för att tro?

– Några har gjort det.

Slussar ni dem vidare till kristna på deras hemorter?

– Man försöker ju förmedla kontakt efter bästa förmåga. Ofta märker man att folk finns med i kontaktnät, att de redan känner kristna människor.

Vad hoppas du mest inför sommarens Peace & Love?

– Att det blir en lugn festival. Och att vi får härliga samtal.

URBAN THOMS

Fotnot: Peace & Love hålls 28 juni till 2 juli. Två av årets dragplåster är Kings of Leon och Bob Dylan.



evangelisera och stötta människor i samtal.

FOTO: CLAUDIO BRESCIANI, SCANPIX

engelska och spanska

Fakta: Metalbibeln

► Metalbibeln är Nya testamentet inramat av ett antal vittnesbörd av musiker som spelar hårdrock. Bland dem som medverkar finns Nicko McBrain (Iron Maiden), Tommy Aldridge (Whitesnake), Brian Welsh (fd Korn) och Michael Sweet (Stryper).

► Så här presenteras Metalbibeln på Adlibris.se: "En rak och kompromisslös bok! En annorlunda Bibel, där det kraftiga och livsförändrande budskapet omsluts av många Metalmusikers och före detta satanister livsberättelse."



NY MUSIK

av Urban Thoms



Jeanette Alfredsson "God" (David Media). Jeanette Alfredsson är tillbaka med ett helt knippe lovsånger, egna och andras i översättning. Albumet präglas av hopp och tacksamhet, något sångerskan själv känner efter att ha gått igenom en tid av provningar. Olle Junholm har producerat och ger tillsammans med ett imponerande gäng musiker Jeanettes sånger en gedigen inramning med akustisk touch.



Hanna Stenlund "Du har fört mig ut ur mörkret" (Talking Music). Detta är en debutplatta från en 30-årig sångerska med rötterna i Piteå. Enligt Hanna själv handlar sångerna om sorgen över det liv som inte blev som hon hade tänkt, men också om förtröstan på Gud när allting rasar. Här ryms också mycket glädje och tacksamhet. Alla tio sångerna är skrivna av Hanna själv och framförs till sparsmakat akustiskt ackompanjement.

CD-RECENSIONER



Blind Boys of Alabama "Take the high road"

(Proper/Playground)



Siktar högre än de träffar

■ Den minst sagt legendariska gospelgruppen The Blind Boys of Alabama har samarbetat med en rad olika artister i olika genrer. På nya skivan har de begett sig till Nashville för att utforska countrymusiken. Producent för projektet är Jamey Johnson, en av de senaste årens mest hyllade – och bästa – nya stjärnorna inom countrymusiken. Och naturligtvis fixar de vitala Alabama-gubbarna countrygospel lika bra som annan gospel.

Vi bjuds på några riktigt lyckade möten i studion. Som när Vince Gill svänger loss i "Can you give me a drink?" och Lee Ann Womack bjuder på soulig innerlighet i "I was a burden". Här finns även fina låtar med Blind Boys på egen hand, som "Jesus, hold my hand" och Muddy Waters gamla "Why don't you live so God can use you".

Men här finns också annat som känns aningen strömlinjeformat. "I saw the light" tillsammans med Hank Williams Jr (vars far skrivit den gamla klassikern) blir märkligt standardiserad och lite trist. Och hur mycket jag än gillar Willie Nelson, så känns "Family Bible" som bara ännu en Nelson-låt – med osedvanligt kompetenta körsångare.

Men även om skivan inte riktigt når upp till den höga nivå som inledande titellåten tillsammans med Oak Ridge Boys utlovar, berör den mig betydligt mer än mycket av den "nyare" gospelmusiken brukar lyckas med.

MAGNUS SUNDELL



Bengt Johansson "Genom vargarnas land"

(Pinehouse)



Innerligt och harmoniskt

■ Jag trodde att jag för länge sedan upphört att förvånas av Bengt Johanssons briljans. Men icke, nu har jag ännu en gång kommit på mig själv med att häpna över ett Johanssonalbum.

Det är egentligen rätt märkligt, för så vidare värst nyskapande är han inte, varken i det stora hela eller i förhållande till sig själv. Han fortsätter trampa den stig som är hans – men som han gör det! Bengt Johansson, stödd av ständige medvandrarerna Paul Börjesson som den här gången även producerar, hittar perfekt i det landskap han byggt upp i form av ljudbild och musikalisk riktning. Hemtam, utan att bli ofarlig eller ointressant ens minsta lilla stund.

Vad beror det på? På hjärtat och innerligheten, och på den till synes oändliga viljan att ta sig djupare. Här trampas inte vatten minsta lilla, trots att man känner igen sig är det tydligt att Johansson går vidare. Textmässigt är det även denna gång oerhört rikt, och kanske tydligare än någonsin hur tydligt han står i Psaltarens tradition. Det handlar mycket om oro och sorg, om mörker och ovisshet, men även den andra sidan är ständigt närvarande: tryggheten, glädjen, hoppet, ljuset. Perfekt harmoni även textmässigt, alltså.

Bengt Johansson kan ha gjort sitt allra bästa album. Och det säger ju inte lite om hur genuint och bra det är.

CARL-HENRIC JAKTLUND